

T?R**"Nornagest R?ma"**

Visit "[Nornagest R?ma](#)" on MotoLyrics.com

Eit er frÃ,Ã°iÃ° um Nornagest,
-tÃ° tarvst onki rÃiÃ° geva Ã vanda-
TÃlÃkum gÃ³Ã°um gekk han nÃ!st,
-hvÃ,r ein sveinur geri so-
Oksar tÃlv vÃru leiddir Ãi torg
Og so fram Ãi frÃÃu borg
-HvÃta tjald nÃvir niÃ°ur frammi.
Enn gellir lÃÃ°ur Ã stavni,
Kallur kom heim viÃ° ungum syni,
Kelling situr so hÃikonu blÃÃ°,
HvÃta tjald nÃvur niÃ°ur frammi.-

Kongur Ã!tlar at hÃ,gga teir,
-tÃ° tarvst onki rÃiÃ° geva Ã vanda-
TÃlÃkum gÃ³Ã°um gekk taÃ° viÃ° gleim.
-hvÃ,r ein sveinur geri so-
Kongurin hjÃ³ so mikiÃ° hÃ,gg,
At blÃ³Ã°iÃ° dreiv viÃ° benjar dÃ,gg
-HvÃta tjald nÃvir niÃ°ur frammi.
Enn gellir lÃÃ°ur Ã stavni,
Kallur kom heim viÃ° ungum syni,
Kelling situr so hÃikonu blÃÃ°,
HvÃta tjald nÃvur niÃ°ur frammi.-

Allir duttu teir deyÃ°ir niÃ°ur,
-tÃ° tarvst onki rÃiÃ° geva Ã vanda-
Ã~xin stÃ³Ã° Ã stokki viÃ°.
-hvÃ,r ein sveinur geri so-
Allir lovaÃ°u hilmarhÃ,gg,
BlÃ³Ã°iÃ° dreiv um benjardÃ,gg.
-HvÃta tjald nÃvir niÃ°ur frammi.
Enn gellir lÃÃ°ur Ã stavni,
Kallur kom heim viÃ° ungum syni,
Kelling situr so hÃikonu blÃÃ°,
HvÃta tjald nÃvur niÃ°ur frammi.-

Har kom kall viÃ° hÃ,kjur tvÃ!r,
-tÃ° tarvst onki rÃiÃ° geva Ã vanda-
Studdist so fast Ãi bÃiÃ°ar tÃ!r.
-hvÃ,r ein sveinur geri so-
Kongurin kvÃ,Ã°ur kalli blÃttt:

"HvǺ lovar tǺ ikki hǺggiǺ mǺtt"
-HvǺta tjald nǺvir niǺur frammi.
Enn gellir lǺǺur Ǻ stavni,
Kallur kom heim viǺ ungum syni,
Kelling situr so hǺikonu blǺǺ,
HvǺta tjald nǺvur niǺur frammi.-

YvriǺ harra var hǺggiǺ tǺtt,
-tǺ tarvst onki rǺiǺ geva Ǻ vanda-
Ǻ forǺum sǺi eg vǺnari slǺkt.
-hvǺr ein sveinur geri so-
TǺi skalv bǺǺi leyv og lund,
SjurǺur hǺgg ormin Ǻ miǺju sundur."
-HvǺta tjald nǺvir niǺur frammi.
Enn gellir lǺǺur Ǻ stavni,
Kallur kom heim viǺ ungum syni,
Kelling situr so hǺikonu blǺǺ,
HvǺta tjald nǺvur niǺur frammi.-

"Kanst tǺ siga frǺi SjurǺ svein,
-tǺ tarvst onki rǺiǺ geva Ǻ vanda-
Hann var frǺgur av fornum ein."
-hvǺr ein sveinur geri so-
"TaǺ kann eg siga SjurǺi frǺi,
TǺlikan eingin viǺ eygum sǺi.
-HvǺta tjald nǺvir niǺur frammi.
Enn gellir lǺǺur Ǻ stavni,
Kallur kom heim viǺ ungum syni,
Kelling situr so hǺikonu blǺǺ,
HvǺta tjald nǺvur niǺur frammi.-

HǺgni var ein heiǺursmann,
-tǺ tarvst onki rǺiǺ geva Ǻ vanda-
Ljotan av lit so kendi eg hann.
-hvǺr ein sveinur geri so-
Gunnar var so reystur og rǺkur,
FrǺǺur og blǺǺur og Gunhild lǺkur.
-HvǺta tjald nǺvir niǺur frammi.
Enn gellir lǺǺur Ǻ stavni,
Kallur kom heim viǺ ungum syni,
Kelling situr so hǺikonu blǺǺ,
HvǺta tjald nǺvur niǺur frammi.-

FrǺǺur og blǺǺur og Gunhild lǺkur,
-tǺ tarvst onki rǺiǺ geva Ǻ vanda-
Seint man fǺǺast annar slǺkur.
-hvǺr ein sveinur geri so-
FaǺir mǺn Ǻitti frǺǺdligt bǺ.
FjǺl taǺ mikiǺ um munga kǺ.
-HvǺta tjald nǺvir niǺur frammi.
Enn gellir lǺǺur Ǻ stavni,

Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláá,
Hvíta tjald nǫvur niður frammi.-

Eg sat á skálgvi og goymdi hest,
-tá tarvst onki ráiá geva á vanda-
Helst tá í á veáuriá var best.
-hvá, r ein sveinur geri so-
Riáu teir um dikiá heim,
Gunnar og Há,gni og Sjáráur svein.
-Hvíta tjald nǫvir niður frammi.
Enn gellir lááur á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláá,
Hvíta tjald nǫvur niður frammi.-

Rááu teir um dakiá tá,
-tá tarvst onki ráiá geva á vanda-
Eg var sevin og sá hará.
-hvá, r ein sveinur geri so-
Gunnars hestur sprakk um fyrst,
Gunnar kandi váll tann dyst.
-Hvíta tjald nǫvir niður frammi.
Enn gellir lááur á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláá,
Hvíta tjald nǫvur niður frammi.-

Há, gna hestur sprakk um tá,
-tá tarvst onki ráiá geva á vanda-
Grani fastur á feni lá.
-hvá, r ein sveinur geri so-
Sjáráur hestur sprakk um sáást,
Tá gav Guá máll goáan list.
-Hvíta tjald nǫvir niður frammi.
Enn gellir lááur á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláá,
Hvíta tjald nǫvur niður frammi.-

Grani fell á feniá fast,
-tá tarvst onki ráiá geva á vanda-
Galtagjá,ráin sundur brast.
-hvá, r ein sveinur geri so-
Allir stigu ár sá,állum teir,
Gunnar, Há,gni og Sjáráur svein.
-Hvíta tjald nǫvir niður frammi.
Enn gellir lááur á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláá,
Hvíta tjald nǫvur niður frammi.-

Allir tuga Ái dÁ½ran hest,
-tÁ° tarvst onki rÁiÁ° geva Á vanda-
SjÁ°rÁ°ur tugar Ái teymar mest.
-hvÁ,r ein sveinur geri so-
Ofta havi eg um dÁkiÁ° trott
BÁÁ°i dag og dÁ,kka nÁitt.
-HvÁta tjald nÁvir niÁ°ur frammi.
Enn gellir lÁ°Á°ur Á stavni,
Kallur kom heim viÁ° ungum syni,
Kelling situr so hÁikonu blÁÁ°,
HvÁta tjald nÁvur niÁ°ur frammi.-

Gestur, ger mÁ!r viljan ein
-tÁ° tarvst onki rÁiÁ° geva Á vanda-
TvÁia mÁn gÁ³Á°a gangara rein'.
-hvÁ,r ein sveinur geri so-
Sylgjan, ÁÁ° sundur brast fyri mÁ!r,
Hana, Gestur, gevi eg tÁ!r.
-HvÁta tjald nÁvir niÁ°ur frammi.
Enn gellir lÁ°Á°ur Á stavni,
Kallur kom heim viÁ° ungum syni,
Kelling situr so hÁikonu blÁÁ°,
HvÁta tjald nÁvur niÁ°ur frammi.-

RiÁ°u so fram at eina Ái,
-tÁ° tarvst onki rÁiÁ° geva Á vanda-
Eingin kundi til manna sjÁi.
-hvÁ,r ein sveinur geri so-
Eg tvÁiaÁ°i hans brÁ³st og bringa rein',
Hans lÁ!r og legg og langa bein.
-HvÁta tjald nÁvir niÁ°ur frammi.
Enn gellir lÁ°Á°ur Á stavni,
Kallur kom heim viÁ° ungum syni,
Kelling situr so hÁikonu blÁÁ°,
HvÁta tjald nÁvur niÁ°ur frammi.-

GÁ³Á°an gangara gjÁ,rði eg rein',
-tÁ° tarvst onki rÁiÁ° geva Á vanda-
SÁÁ°an hevÁ°i meg SjurÁ°ur til svein. .
-hvÁ,r ein sveinur geri so-
VÁ!r rÁÁ°um so fram Ái FÁivnis bÁ³l,
Har skein gull sum geisar av sÁ³l.
-HvÁta tjald nÁvir niÁ°ur frammi.
Enn gellir lÁ°Á°ur Á stavni,
Kallur kom heim viÁ° ungum syni,
Kelling situr so hÁikonu blÁÁ°,
HvÁta tjald nÁvur niÁ°ur frammi.-

Eg tÁ³k eitt hÁir av sama hesti,
-tÁ° tarvst onki rÁiÁ° geva Á vanda-
TaÁ° var sÁtt og vaxiÁ° mest.

-hvá, r ein sveinur geri so-
Tað var favn og feti sátt.
Gláð gvaði rítt sum silvur hvátt.
-Hvata tjald nívur niður frammi.
Enn gellir láður á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláa,
Hvata tjald nívur niður frammi.-

Eg hafi á forðum farið vátta,
-tá tarvst onki ráið geva á vanda-
Ei funnið ljós og lávið mátt."
-hvá, r ein sveinur geri so-
Kongur gav honum skaft og skeið,
Og sjáilvur segði han kalli leið.
-Hvata tjald nívur niður frammi.
Enn gellir láður á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláa,
Hvata tjald nívur niður frammi.-

"Á Fraklandi er vatnið vátta,
-tá tarvst onki ráið geva á vanda-
Har er ljós og lávið tótt."
-hvá, r ein sveinur geri so-
Leingi kvaði kurtis mann,
Áður hann beint á blággja fann.
-Hvata tjald nívur niður frammi.
Enn gellir láður á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláa,
Hvata tjald nívur niður frammi.-

Kárrnar prestur skráði hann,
-tá tarvst onki ráið geva á vanda-
Tá leið láv sum ljósið brann.
-hvá, r ein sveinur geri so-
Tá í lá ljós á lyktu var brent,
Tá var láv og levnað ent.
-Hvata tjald nívur niður frammi.
Enn gellir láður á stanni,
Kallur kom heim við ungum syni,
Kelling situr so hákonu bláa,
Hvata tjald nívur niður frammi.-

Visit [T?R](#) page on [MotoLyrics.com](#), to get more lyrics and videos.